

ОБРАЗЪ НА ВИСОКИЯ ЦАРСКИЙ ФЕРМАНЪ.

Firman constitutif de l'Exarchat Bulgare.

Моята Царска воля е, щото, сичкитѣ жители по Държавата ми и вѣрни Мои поданици, да могатъ да помагатъ, до колкото имъ се пада на частта, на еседневнитѣ ми Царски старания, които полагамъ за достиганieto до по висока степенъ на образованието и за благоденствието на Държавата, и това, като тѣ са и въ вѣрата си и въ вѣрноподданството си и въ сѣко друго отношение винаги усигурени и спокойни, и като поминуватъ помежду си съ любовъ и съгласие и съ начинъ който прилича на човѣчеството и съотечествеността.

Распрята и разискванята, които, противъ туй Ми добро желание, са породили отъ нѣколко врѣме отъ степенята на духовната вѣкорностъ между православнитѣ Българи и Гръцката Патриаршия, т. е. поради границитѣ на свързанieto на Българскитѣ Митрополити, Епископи, Свещеници и Църкви съ патриаршията, като станала причина на оскърбленieto Ми, за доброто имъ рѣшение и слѣдствие на разискванята и размисленята, които ставатъ за това, налагатъ се слѣдуюцитѣ членове за по-слѣденъ тѣхъзъ ковецъ и рѣшение:

Чл. 1. Ще са състави едно отдѣлно духовно правление (Округъ) подъ официално наименование (титлузъ) „Българска Екзархия“ които ще обема съ доузаконенитѣ Митрополити и Епископи, еще и други нѣкои мѣста, и на туй отдѣление управлението на духовнитѣ и религиозни работи ще е повѣрено свършено на Екзархията.

Чл. 2. Онзи отъ Митрополититѣ на речения округъ който по чинъ е най голѣкъ, ще носи титула Екзархъ, и нему ще принадлежи каноническото прѣсѣдателство на Българскитѣ Синодъ който постоянно ще го придружава.

Чл. 3. Ватрѣшното духовно управление на туй Екзархия ще се опрѣдѣли съ единъ особитъ уставъ, който сѣвакъ да е съгласенъ съ утвърденитѣ канони и религиознитѣ обряди на православната

Ma volonté impériale a toujours été que tous les peuples fidèles et sujets habitant mon Empire jouissent constamment de l'ordre et de la sécurité leur est nécessaire dans l'exercice de leur culte ainsi que dans tous leurs rapports sociaux; qu'ils vivent entre eux en paix et en amitié comme l'exigent le patriotisme et l'humanité, afin de pouvoir ainsi aider à Nous soutenir autant qu'ils peuvent, dans les efforts que Nous ne cessons de faire pour la prospérité de l'Empire et le progrès de la civilisation.

Et comme, contrairement à Notre volonté Impériale, il s'est manifesté depuis quelque temps, entre les Bulgares orthodoxes et le patriarchat grec, des discordes et des dissensions sur la question de savoir dans quelle mesure les métropolitains, les évêques, les prêtres et les églises bulgares dépendent du patriarchat, discordes et dissensions qui Nous ont affligé, il a été procédé à des recherches et à des discussions approfondies à cet égard. Comme résultat de ce travail, voici les articles qui sont adoptés et approuvés pour la solution définitive de cette affaire:

Art. 1er. Il sera établi, à part, un cercle ecclésiastique sous la dénomination officielle d'Exarchat Bulgare, le quel comprendra, avec les métropoles et évêchés ci-dessous dénommés, quelques autres endroits. La gestion des affaires ecclésiastiques et religieuses de ce cercle sera confiée en entier à cet Exarchat.

Art. 2. Le premier en rang d'entre les métropolitains de ce cercle portera le titre d'Exarque. C'est à lui qu'appartiendra la présidence canonique du synode bulgare.

Art. 3. L'administration intérieure ecclésiastique de cet Exarchat sera fixée par un règlement, lequel devra être d'accord avec les canons fondamentaux et les constitutions religieuses de l'e-